

Aanbidding leiding, Bijbelse gerechtigheid en een einde brengen aan Moderne-hedendaagse Slavernij

Door Kevin Austin
Directeur van Not For Sale abolitionist geloof gemeenschap
Zendeling Vrij methodisten kerk
Pastoor Lifepoint kerk (vrije methodisten), Lake Stevens, Washington.

“ Daarna zei de Heere tot Mozes, “Ga tot de Farao en zeg hem, ‘zo zegt de Heere; Laat mijn volk gaan, om Mij te dienen.”
Exodus 8:1

Als een aanbiddingsleider neem ik wat ik doe zeer serieus. We zijn gemaakt om God te aanbidden, om God op de juiste plaats te stellen als Koning, Redder en Heer van ons leven. Aanbidding is als elektriciteit die maakt dat alles werkt. Aanbidding verenigt ons met God en met elkaar. Voor deze redenen is leiden van aanbidding is een hoge roeping.

Aanbidding kan niet beperkt worden tot een lied, plaats of vorm. Aanbidding vormt ons, vult alle plaatsen in ons wezen. We aanbidden als we eten, werken, berouwen, verheugen, samen komen in kerkgebouwen, met vrienden praten, en de minsten onder ons helpen. Aanbidding is een houding, een actie en een antwoord. Aanbidding is niet enkel iets die we doen; het is iets dat ons hele wezen bepaald.

Specifiek, als een leider in aanbidding in een kerk is mijn doel om het elke week te bewerken, met de hulp van andere leiders, het beste Koninkrijk doelgericht, Jezus gecentreerd, aanbidding zoals ik kan. Maar om een betekenisvolle aanbiddingsdienst te creëren is niet genoeg. De aanbiddingsdienst is niet het eind doel van onze samenkomsten.

Wat is het doel van onze aanbidding van God? Er zijn er vier:

Eerst, in aanbidding verootmoedigen we onszelf en plaatsen God in de juiste plaats. We erkennen in onze liederen, gebeden, lezingen, etc., dat we niet God zijn en dat God alleen onze bron van hoop is, vreugde, en vrede in deze wereld van lijden. Het eerste doel van onze aanbidding is om te herbevestigen dat God de eerste is in ons leven.

Tweede, door duidelijk en bewust op God te richten, verenigen we Met Gods volk overal die het zelfde verlangen hebben. Dit is de sleutel in Christelijke eenheid. Dichter naderend tot God en tot elkaar. Het tweede doel is Christelijke eenheid.

Derde, aanbidding verbind ons met God en opent daarbij alle hulp van God, omleiding, overtuiging en zegeningen. God is altijd klaar om goede dingen in ons

leven uit te storten. Het is door aanbidding – het plaatsen van God op de allereerste plaats in ons leven – dat we waarlijk ontvankelijk komen voor Gods actie. Het derde doel is om te ontvangen van God.

Maar is het allemaal om ons? Aanbidden we om enkel verenigd te worden met anderen en te ontvangen van God? Dat is vaak waar veel Christelijke aanbidding eindigt. Het vierde doel van aanbidding van God is om de vorige drie doelen samen te binden in een verbranding die ons voortstuwt uit onze comfortzones, onze plaats van aanbidding, en onze veilige plaatsen in een spannend avontuur waar ons geloof ons beweegt in een levendige samenwerking met God, waarbij we invloed hebben op de wereld. Aanbidding verandert in dienst. Het vierde doel is om aanbidding ons te laten bewegen naar geloof-ge vulde actie.

Het doel van de aanbiddingsdienst is om al het bovenstaande toe te passen.

De aanbiddingsdienst bemoedigt de vertrapten, leidt de verdrukten, veroordeeld de zondaar, en brengt rust voor de vermoeiden, etc. Dit is gebruikelijk theologisch begrip in meeste kerken. Ervend in deze doelen van meeste kerken zijn deze dingen. Maar wat ontbreekt er in vele kerken en veel moderne aanbiddingsmuziek is het idee dat aanbidding Gods volk zou moeten voortbewegen, de deur uit met passie en doel om de wereld te veranderen. Aanbidding begint en eindigt niet met ons. Het begint met God, beweegt naar ons, en dan lanceert uitwendig naar allen.

Een persoonlijk verhaal: Ik was een aanbiddingsleider voor tien jaar toen God mijn focus radicaal veranderde. In plaats van te dienen in een kerk plaatste God me naar Thailand waar ik als zendeling werkte voor zeven jaar. Gedurende deze tijd deed ik weinig aanbiddingsleiding. Ik deed echter wel aanbidding. Deel van die aanbidding was uitroepen naar God om de verlorene en gebrokene te helpen. Dagelijks kwam ik in aanraking met echte armoede en echte slavernij. Het was een tijd van intens zoeken.

Terugkomende naar de Verenigde Staten was ik plots terug in de aanbidding-leidende rol. Dienende in een voornamelijk witte, landelijke kerk, ben ik doorgegaan tot op heden om evenwicht te zoeken. Hoe roep ik mensen op tot aanbidding en roep hen op tot samenwerking in de frontlinie actie?

Het antwoord in deze vragen is om meer holistisch te zijn. Het is niet dat ik soms samenwerk in zending en Bijbelse gerechtigheid en dan soms ik een aanbiddingsleider ben. Ik gebruik gebed voor de verlorene niet als een overgang voor het volgende op de lijst. Ik engageer niet in abolitionisten werk en dan verander naar het leiden in aanbidding. Nee, ik aanbid en die aanbidding verbind me met God, verenigd me met anderen en dwingt me om uit te reiken. Ik reik dan uit in een inspanning om anderen te helpen God te kennen en God te aanbidden. Ik dien de armen en aanbid God terzelfder tijd. Ik zing en speel piano als een abolitionist.

Dit is waar Jesaja over sprak in hoofdstuk 58. Voor Jesaja's volk was vasten een vorm van aanbidding die verzuimd werd, een alleenstaande functie die net iets meer was dan een inspanning om het goede te doen. Jesaja herinnerde hen, en ons, dat aanbidding niet zo veel gaat om de vorm als om het hart. Aanbidding omvat alles in ons leven. In deze passage de geestelijke discipline van het vasten gaat over in de spirituele disciplines van dienst en Bijbelse gerechtigheid. Het is het model die ik aanbeveel die de norm voor ons zou moeten zijn:

Zou dit het vasten zijn dat Ik verkies? Een dag waarop de mens zichzelf verootmoedigd: dat hij zijn hoofd laat hangen als een bieze en rouwgewaad en as tot een leger spreid? Noemt gij dit vasten, dat een dag die de Heere welgevallig is? Is dit niet het vasten dat ik verkies: de boeien der goddeloosheid los te maken, de banden van het juk te ontbinden, verdrukten vrij te maken en het juk te verbreken? Is het niet, dat gij voor de hongerige uw brood breekt en arme zwervelingen in uw huis brengt, ja, als gij een naakte ziet, dat gij hem bekleedt en u niet onttrekt aan uw eigen vlees en bloed? Dan zal uw licht doorbreken als de dage raad en uw wond zich spoedig sluiten; uw heil zal voor u uitgaan, de heerlijkheid des Heren zal uw achterhoede zijn. Als gij dan roept, zal de Heere antwoorden; als gij om hulp roept, zal Hij u zeggen: Hier ben Ik.

Merk ook op dat Bijbelse gerechtigheid veranderd in zegeningen en het antwoord van God in onze tijd van nood. Ik hoor vaak mensen vragen waarom God niet Zijn zegen uitstort of gebeden antwoord. Natuurlijk, er zijn veel antwoorden op deze vragen, maar het bovenstaande gedeelte is een hint. Kan het zijn dat God zegen weerhoudt omdat we weigeren aanbidding toe te staan de wereld te veranderen door daden van bediening?

Dat is ook wat er gebeurt in het boek van Handelingen. Mensen ervaren het wonder dat Jezus is. Ze aanbidden in de tempel en ze maken dat de noden tegemoet gekomen zijn. Ze reiken uit naar de minsten van hen alsook samenwerkende en samen lerende.

Er zijn vele andere verzen van Genesis tot openbaringen dat Gods volk oproept tot aanbidding, anderen vertellen over God, geloven en de minsten onder ons dienen.

Specifiek, voor mij, aanbidding dwingt me om slaven te bevrijden.

Het bovenstaand citaat van dit document is informatief. Mozes eiste de Farao om Gods volk te laten gaan, Waarom? Zodat ze zouden kunnen aanbidden. God maakte ons om te kunnen aanbidden in vrijheid.

Jezus, tijdens Zijn verklaring in Nazareth in Lukas 4 zei twee keer, niet enkel één keer, dat Hij kwam om gevangenen vrij te zetten:

De Geest des Heren is op Mij, daarom dat Hij Mij gezalft heeft, om aan de armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden ion vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren.

Vrijheid is belangrijk. Aanbidding is belangrijk. Jezus kwam om ons vrij te zetten van zonde, schaamte, angst en dood. Het is ook in Gods ontwerp dat we allen echte vrijheid van kwelling ervaren, armoede, en zelfs van slavernij. Wereld systemen werken tegen dit in. Zonde werkt tegen dit in. Als we God aanbidden in Jezus, verklaren we dat zonde en wereld systemen niet op kunnen tegen de Koninklijke waarden. Armoede, racisme en slavernij kunnen niet concurreren met Gods genade.

Als we zingen dat God liefde is, krimpen alle boze machten ineen. Als we bidden voor genezing, is de vloek dooreen geschud. Als we verklaren dat er één echte God is, maken alle boze geesten van afgoderij zich versneld klaar voor aanval. De aanbidding van God ondersteund ons in het midden van ontmoediging die samen komt met abolitionisten werk, wezen zorg, en andere daden van dienst.

Dus zing.

Bid.

Lees de schrift met doel.

Reciteer de gebeden in het boek van gewone gebeden.

Dans.

Geef heilige knuffels.

Houd heilige gesprekken.

Rouw.

Verheug.

Vier het avondmaal.

Roep.

Voed de hongerige.

Kleed de naakte.

Zet de gevangenen vrij.

Aanbid.